

Család

Néhány nappal azután, hogy Vénusz megérkezett Marosvölgyi Bonifác házába, éktelen csobogás-locsogás hangjai szűrődtek ki a kisszobából. Vénusz ijedten pillogott a zaj forrása felé, s közelebb húzódott Marosvölgyi Bonifáchoz, biztos, ami biztos. Marosvölgyi Bonifác azonban édesdeden durmolt, ügyet sem vetett a hangokra, sem más egyébire.

Vénusz összegyűjtötte a bátorságot a bajusza hegyétől a farkincája végéig. Össze is gyűlt elegendő, hogy a kisszoba felé óvakodjon, visszafojtott lélegzettel, mintha vadászni készülne. Végiglopakodott az előszobán, bekukkantott a konyhába, ahol mindent a legnagyobb rendben talált, majd nagy elhatározással a kisszobába osont. A csobogás-locsogás kétségtelenül innen ered, állapította meg magában. Még hozzá a komódon terpeszkedő hatalmas, átlátszó dobozból. Jobbra hajtotta a fejét, balra hajtotta a fejét, tekintetét a furcsán furcsa dobozra szegezte. A dobozban víz. A vízben két ficáncoló kődarab. A kövekből lábak nőttek ki, azokkal ficáncoltak. A lábak sebesen jártak a vízben, ez okozta a csobogást-locsogást. Vénusz megkövülten nézte az izgága sziklákat.

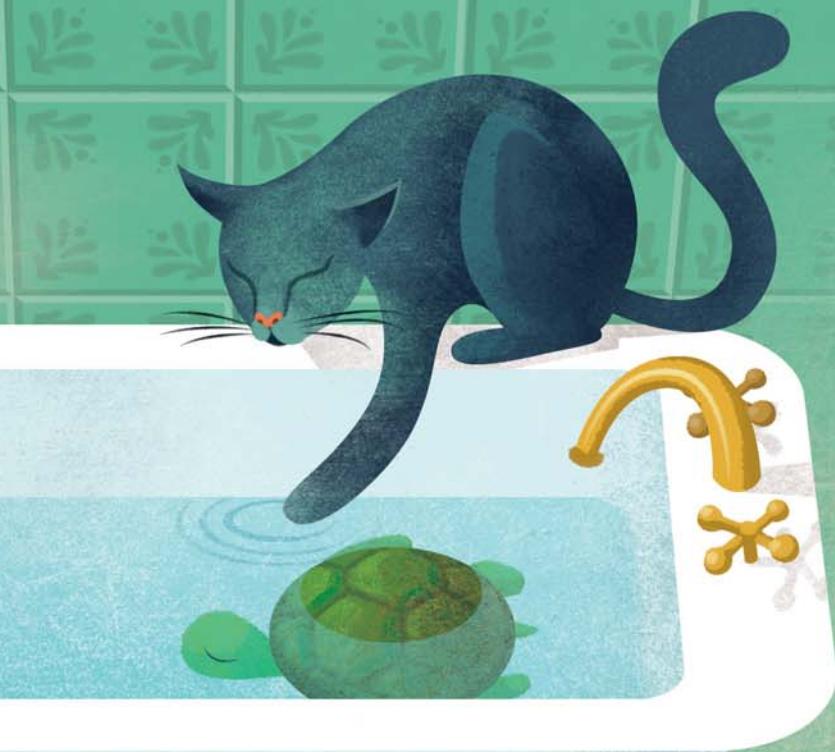
– Ők Krix és Krax, a teknősbékák – ugrott mellé Marosvölgyi Bonifác.

– Micsodák? – álmélkodott Vénusz.

– Teknősbékák. Illetve teknőcök, nem békák.

Mégis sokan lebékázzák őket. Itt laknak ők is. Mint látod, bundájuk nincs, játszani sem lehet velük, ha nem az átlátszó dobozban vannak, nehézkesen, szörnyen lassan sétafikálnak a lakásban, beszélgetni nem tudnak, és persze ugrani sem. Ikertestvérek lehetnek, mert nem lehet

megkülönböztetni őket. Azt gondolhatná a macska, jóformán semmire se valók.

– Tocsogásra, locsogásra - vetette közbe Vénusz.

– A fürdőkádban kapnak enni - mesélte Marosvölgyi Bonifác -, ahogy mi a konyhában. Csak nekik nincsen tálkájuk, a víz felszínén lebegő halakat kapkodják be. Egyszer, amikor épp a fürdőkádban locsocsoltak, én meg szokásomhoz híven a kád szélén üldögélve figyeltem, mit művelnek, megcsúszott a lábam és kis híján a vízbe estem.

– Atyaég! - sápítózott Vénusz.

– Képzelheted! Nemcsak szégyenteljes, nemcsak cudar kellemetlen, de veszélyes is vízbe pottyanni. Összecsomósodhat a macskabunda, s onnan már nincs megállás a lejtőn.

Vénusz buzgón bólogatott. A vizes bunda rémisztő, kínos és ártalmas.

– Meg is fázhat a vizes cica - nyafogta.

– De meg ám! - hagyta rá Marosvölgyi Bonifác.

– Kivált, hogy mindez télen történt. Hanem Krix, vagy Krax, nem tudom pontosan, melyik, de valamelyikük megmentett.

Vénusz némán csodálkozott.

– Bizony! Ügyesen alám úszott, s így ráléphettem a kemény hátára, akár egy kőre, és kiugrottam a kádból a mosógépre. Így menekültem meg. Azóta még jobban odafigyelek rájuk, amikor sétálnak. Egyszer talán majd ők szorulnak az én segítségemre.

Marosvölgyi Bonifác biccentett a teknőcök felé, és elvonult. Vénusz pedig hozzáfogott, hogy ismét megmosakodjon.

BENE ZOLTÁN

